

[Grethe Philip.]

af — har følt et behov for, at der sideløbende med den generelle ydelse blev givet bedre muligheder for specielt at yde hjælp til de familier, der var i en særlig vanskelig stilling i forbindelse med en fødsel.

Hvad angår de foreslåede ændringer i enkepensionsloven, kan jeg henvise til, hvad jeg lige for et øjeblik siden sagde om det ønskelige i at føre grænserne for underholdshjælp op til folkepensionsniveau.

Gunhild Due: Ved første behandling i marts i år gav jeg på SF's vegne tilslutning til det nye lovforslag og de principper, der ligger til grund for det. Vi nåede jo ikke at slutte arbejdet med det ret store lovkompleks, bl. a. har jeg endnu ikke fået svar på mit spørgsmål om de 14—18-åriges indtægter; jeg venter, det kommer nu. I mellemtiden er lovforslaget blevet diskuteret i pressen og forskellige organisationer, og problemerne omkring det viser sig at være mangeartede, f. eks. er det jo vigtigt, at vi sikrer os, at ingen kvinder tabes på gulvet, når vi skal fastsætte bestemmelser om barseldagpenge.

Særlig grund er der også til at kigge nærmere på de indtægtsbestemte børnetilskud, der ydes til enlige og pensionister, der ligger under en bestemt skattepligtig indtægt, medens en hel familie — altså eventuelt en hel arbejderfamilie — der har samme skattepligtige indtægt, intet får af de ekstra beløb, som nu kan ydes til enlige. Når vi fra beregninger ved, at arbejderfamilien kan have mindre at leve for pro persona, end et folkepensionistpar har, er der altså grund til at undersøge, om vi ikke også bør have disse familier med ind under bestemmelserne.

Jeg skal indrømme, at den skattepligtige indtægt er en meget usikker målestok for en families reelle økonomiske status. Det problem løber vi jo ind i gang på gang, og derfor tror jeg heller ikke, der er nogen her i tinget, der mere ivrigt ønsker en virkelig skattereform end vi, der arbejder med de sociale områder. Kommer skattereformen ikke snart, er det et spørgsmål, om man ikke for alvor skulle prøve at finde en anden målestok at gå frem efter, når det gælder sociale ydelser.

Under forrige førstebehandling var vi

flere, der kom ind på, at denne lovgivning på ingen måde måtte mindske muligheden for individuel støtte, bl. a. gennem mødrehjælpen, og dette må stadig fastholdes. Jeg ser med glæde den foreslåede ændring i forsorgsloven, der betyder, at man nu kommer ud over 85 pct.s grænsen ved underholdshjælp, og samtidig bliver der bedre mulighed for at hjælpe ved trangstilfælde på grund af fødsel. Så gælder det bare om at få kommunerne til at bruge disse bestemmelser — det er jo dér, det ofte kniber. Vi ved, at en meget stor del af mødrehjælpens personale og socialrådgiverne i øvrigt må bruge alt for megen tid til at slås med kommunerne for at få dem til at opfylde deres forpligtelser.

Bestemmelserne om hjælp til ophold på hospital ved fødsel skulle ifølge bemærkningerne til lovforslaget vedrørende offentlig forsorg lempes ved ændringen af lovens § 47 ved, at der nu står: „... når det skønnes ønskeligt, at fødsel foregår [på hospital] ...“, medens der før stod, at det skulle ske, når man skønnede det uønskeligt, at den foregik hjemme. Jeg synes, forskellen er temmelig hårfin, og jeg vil i hvert fald anmode om, at der bliver udsendt et lidt mere håndfast cirkulære om ændringen, når den eventuelt træder i kraft.

Jeg finder sigtet med lovforslaget om børnetilskud og moderskabsydelse principielt rigtigt. Men satserne som sådanne er for små, og nogen større reel forbedring af de nuværende familietilskud er der egentlig ikke tale om. Imidlertid kan man vel håbe, at når det principielle grundlag kommer i orden, bliver folketing og regering med tiden også villige til at bevilge de fornødne penge, der skal give loven indhold, således at de smukke taler om familiepolitik og enlige mødre, der holdes rundt om i landet, kan omsættes i økonomisk handling.

Danske Kvinders Nationalråd har den 7. oktober i år sendt socialministeren en skrivelse angående mødrehjælpens muligheder — eller måske snarere manglende muligheder — for effektivt at hjælpe sine klienter. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge ministeren, om han overvejer, hvilke muligheder der er for at imødekomme de ønsker, der er fremsat i denne skrivelse.

Hr. P. E. Eriksen var inde på, at tilskuddene skal følge barnet. Jeg kan egent-